

Balgbrevenes Prøvelse, begjærede strax hos Indenrigsministeren Politiforhør og Undersøgelse i det Hele angaaende denne Klage. Udvalget har nu modtaget disse Oplysninger, som bestaa i Forhør, der ere optagne i de tre forskjellige Jurisdiktioner, hvoraf Maribo Amts første Balgkreds bestaar, men disse Forhør og andre fremkomne Oplysninger, navnlig en Erklæring fra Balgbestirelsens Formand, godtgjøre, at den fremsatte Klage mangler Beskjæftelse, og at det i det Hele maa antages, at Balgbehandlingen er gaaet aldeles lovlig for sig. Udvalget har troet det overskødigt at afgive skriftlig Betænkning herom, idet det er enigt i at anse Gaardeier Steffensen for den 25de April at være lovlig valgt som Rigsdagsmand for Maribo Amts første Balgkreds, og jeg skal derfor, uden videre at gjengive disse Forhør og denne Erklæring fra Balgbestirelsens Formand, paa Udvalgets Begne indstille til Thinget, at Sr. Steffensens Valg godkjendes.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved

Udvalgets Indstilling, at Gaardeier Steffensen's Valg godkjendes, vedtoges enstemmig med 66 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til: Fortsættelse af første Behandling af: „Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarsvæsenets Fremme.“

Formanden (Rabbe): Der er af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 1ste Balgkreds (Winther) fremsat en ny Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, saalydende:

„Idet der ikke er tilveiebragt et Grundlag for en Overenskomst mellem Regjeringen og Thinget med Hensyn til den foreliggende Sag, og en fortsat Forhandling for Tiden altsaa vil være unyttig, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Begge de fremsatte Forslag ere under Forhandling under Et.

Winther: Det er det Thing veed, at der her i Landet og ligeledes her i Thinget er en Del Mænd, som have den Anskuelse, at det ikke er gjennem Befæstningsvæsenet, at vort Lands Selvstændighed kan reddes. Denne Anskuelse har ikke haft nogen Repræsentant i Udvalget, og der er altsaa ikke i dettes Betænkning noget Spor af, at en saadan Mening er tilstede. Dette har givet Anledning til, at jeg, som nærer den nævnte An-

skuelse, har fremsat et Forslag, der gjør mig det muligt at slutte mig til en Beskræbelse af Udvalget, som jeg finder er heldig og nyttig, nemlig den for Tiden at standse denne Sag, medens det ikke vil være mig muligt at stemme for Indstillingen, saaledes som den foreligger fra Udvalget, uden at komme i den største Selvomstidelse og uden ligefrem at fremføre en fuldstændig Usandhed overfor den nuværende eller en kommende Regjering. Det vilde nemlig ikke være Sandhed, dersom jeg stemte for en Dagsorden, hvorved jeg som Medlem af Thinget vilde deltage i en Beslutning, der lyder saaledes: „Det Folkethinget udtaler, at det er villigt til at bevilge et Beløb af c. 30 Millioner, tilveiebragte ved en Skat paa Indtægt og Formue til Gjennemførelsen af en formaalstjenlig Forsvarsplan . . . , gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Det vilde være en fuldstændig Usandhed at sige dette fra mit Standpunkt, men paa den anden Side vilde jeg komme i en sffæv Stilling, dersom jeg stemte imod denne Dagsorden, da den netop fremmer det, som for mig i Diebtikket er det Vigtigste, nemlig at der vindes Tid til nye Overveielser angaaende Sagen. Med Hensyn til Endereultatet har jeg derfor sluttet mig til det Formaal, hvorpaa Flertallets Indstilling i denne Henseende gaar ud. Jeg skal iøvrigt bemærke, at der desuden i Motiveringens er en Ytring, som ogsaa medfører, at jeg ikke vil kunne stemme for Dagsordenen, foruden dens Ordlyd, idet den nemlig er stillet i Henhold til en Opfattelse af Folkethingsvalgenes Betydning, som Flertallet har, men som jeg ikke kan dele. Der staar nemlig, at „det er Flertallets Opfattelse af de nye Folkethingsvalgs Betydning med Hensyn til dette Spørgsmaal, at Vælgerens overveiende Flertal har vedkendt sig det af Folkethinget tidligere fremsatte Forslag i sine Grundtræk“, men dette kan jeg ikke anerkende. For mig staar det saaledes, at Vælgerens overveiende Flertal har foretrukket at slippe med at bevilge 30 Millioner Kr., naar det var uundgaeligt at anvende Befæstninger paa Befæstningsvæsenet, istedetfor at komme til at udrede det meget større Beløb, som er foreslaaet af Regjeringen. Saaledes opfatter jeg Sagen, hvorhos jeg skal bemærke, at det i ikke faa Balgkredse har været en ligefrem Forudsætning mellem Kandidaten og Vælgerne, at de aldeles ikke vilde gaa ind paa at bevilge Noget til Befæstningsvæsenet, fordi man fra begge Sider delte den Anskuelse, jeg før omtalte, at det snarere vil være til Nytte end til Lykke for vort Fædreland, at man forsøger paa at anlægge saadanne større Befæstninger, navnlig forsaavidt disse særligt skulle anlægges paa Sjælland. Altsaa vil jeg ogsaa af denne Grund ikke kunne stemme for Dagsordenen. Derimod kan jeg ikke Andet end anerkende, at der i denne Dagsorden er en Udtalelse, som jeg ogsaa, naar den stød ene eller i Sammenhæng med andre